

Hvem sagde energiby?

Bjarne Laustsen, MF for S, er sur over, at det er København, Skive og Kolding, som er udpeget til officielt at være energiby og ikke Frederikshavn. Laustsen er også utilfreds med, at han ikke kan få at vide efter hvilke kriterier et særligt nedsat udvalg med prorektor Lykke Friis i spidsen har foretaget udvælgelsen af energiby.

Nu ligger det i sagens natur, at i en konkurrence med mange deltagere, kan de ikke få guld alle sammen. Alligevel kan man godt fundere over, hvad der ligger til grund for kåringen af netop de tre vinderbyer. Der er en lang række kriterier, som har skullet indfries, for at vinderne kunne komme i mål.

Men der er i det mindste et uhyre vigtigt punkt, som øjensynligt har været fuldstændigt nedprioriteret af dommerkomiteen: Dette århundredes største udfordring er omstilling fra fossile brændsler til vedvarende energi, men i begrundelserne for at være energiby 2008, har det ikke talt med, at nogle byer og kommuner allerede er i mål, når det gælder om at være energiby. Bevares, det er overordentligt vigtigt med energibesparelser, vigtigt med energiplaner for offentlige bygninger og vigtigt at de lokalvalgte har en klar profil på energiområdet. Men uanset hvor gode vi alle bliver til at spare og at bruge energi på en effektiv måde, så er der en bundlinie, der hedder energiforsyning. Hvor skal energien komme fra? Fra de fossile energiformer olie, kul og naturgas, som de store energiselskaber leverer og som alle forårsager klimaforandringer eller fra vedvarende energi. Med energi fra solen, vinden og biomasse i kombination med energibesparelser kan vi dække energiforsyningen 100 % CO₂-neutral de næste talløse generationer frem i tiden med lokale ressourcer, hvorfor de centrale energiselskaber for så vidt bliver overflødige.

Man må konstatere, at den side af den store omstilling har dommerkomiteen ikke tillagt betydning. Ingen af de udpegede byer er således fremtrædende

vedvarende energiby. København blev vinder, fordi man har megen fjernvarme, javel; men det har alle danske større byer, hvor København nærmest er en efternøler i forhold til Odense, Aarhus og Aalborg, hvor radiatorerne i folks huse i et halvt hundrede år har været køletårne for elværkerne. Men selvfølgelig kan man hævde, at med vindmøllerne ved havnen og fjernvarmen har København på det kommende klimamøde, som hovedstad noget at prale af i forhold til de fleste andre hovedstæder. Og det er jo trods alt i landets hovedstad og ikke en fjern provinsby, at det store møde skal finde sted.

En vedvarende energiby er København derimod ikke set med danske briller og det er Frederikshavn for så vidt heller ikke, selv om Bjarne Laustsen mener, Frederikshavn er blevet overset og uretfærdigt behandlet. Der er nemlig meget stor forskel på om man har flotte planer om at blive en vedvarende energiby, som Frederikshavn planlægger at blive i 2015 og så allerede, som Thisted, at være det. I 2007 fik Thisted kommune med dens 48.000 indbyggere den eftertragtede "Europæiske Solpris" for en i europæisk målestok enestående omstilling til vedvarende energi, både når det gælder lokal el- og varmforsyning med vedvarende energi; vel at mærke ikke for planer, men for realiteter. Der er andre byer ude i Europa, som er oppe på de 100 % også, men Thisted er fem gange større end de andre i den liga og dermed et godt forbillede for, hvad lokale ressourcer kan præstere. Ved fuld omstilling af el- og varmforsyning vil Thisted også kunne begynde på at omstille transportsektoren til vedvarende energi – vel at mærke uden at skulle reducere CO₂ målene indenfor el og varme:

"Das Ding für sich oder das Ding an uns", sagde Goethe. Vedvarende energiby er man jo i virkelighedens verden, når man er det, ganske uanset om et statsligt udvalg har nogle andre kriterier for at være energiby.